

Aleš Totter: Hráči, ktorí sa dostali do tohto projektu, sú lepší hráči

Tatranskí Vlci majú za sebou najúspešnejšiu sériu v MHL. Dvakrát porazili Junosť Minsk a dvakrát to isté zopakovali aj s Dinamom Šinnik. Dvanásťbodová šnúra posunula slovenský tím na 4. miesto v divízii Severozápad. Po sérii sme oslovili trénera Tatranských Vlčkov, Aleša Tottera:

Po hodnotení posledného tripu do Ruska zazneli aj slová sklamaní z priebehu zápasov...

Boli sme trochu sklamaní z nášho predchádzajúceho tripu v Rusku. Mužstvo cítilo krivdu a mali sme z tejto domácej série aj strach, pretože sme boli výsledkami i tou krivdou zrazení dolu. Hovorili sme si, že bude ťažké sa z tejto situácie pozviechať a bodovať.

Aký bol predpoklad na bodovanie s Junosťou Minsk a Dinamom Šinnik?

Chceli sme uhrať osem–deväť bodov z tých dvanástich možných. To sme považovali za vyjadrenie reálnej sily mužstva. Urali sme dvanásť bodov a sme veľmi radi, pretože štyrikrát vyhrať pred domácim publikom to by zlý tím nedokázal.

Ako by ste zhrnuli v krátkosti priebeh zápasov tejto domácej série?

Všetky zápasy mali podobný priebeh, dobre sme začali, v prvej polovici sme získali náskok, potom museli súperu len doťahovať. Hrali sme skutočne dobre a tešíme sa z našich dvanástich bodov. Je to hneď aj poznať v tabuľke.

Na prvý pohľad je zrejmé, že tam nemáte tím „hviezd“. Akým spôsobom ste „testovali“ hráčov pri výbere do definitívnej zostavy?

Každý tréner chce, samozrejme, čo najlepších hráčov, ale mnohí boli pod zmluvami. Urobili sme prípravný kemp, prišla nejaká „sorta“ hráčov, vyberali sme tak zo sedemdesiatky hráčov. Vybrali sme tridsiatku hráčov, z nich časť hrá v základnej zostave, časť bude teraz hrať za Spišskú Novú Ves a budeme ich sledovať. Po skúsenostiach z Ameriky aj po skúsenostiach z americkej U17 či U18, ktoré som mal možnosť sledovať, vsadil som na charakter hráčov a na hráčov, ktorí dodržia systém, hrajú pre tím. Inej cesty niet. Americká dvadsiatka v pohode vyhodí prvých troch hráčov z celkového bodovania len preto, že nehrajú pre tím a potom vyhrajú titul majstrov sveta, či pravidelne vozia medaily z MS. Niečo podobné spravila aj americká „osemnásťka“. U nás samozrejme nie je taká konkurencia, ale vyberali sme si aj do nášho projektu hráčov, ktorí majú charakter a u ktorých sme boli presvedčení, že majú na to, aby zvládli tieto ťažké podmienky, ktorí sa dokážu adaptovať na európsky medzinárodný hokej. Vsadili sme na takéto typy a vypláca sa nám to. Som hrdý na to, akí chlapi k nám prišli, ako hrajú.

Takže pri rýchлом budovaní nového tímu ste vsadili na zahraničné skúsenosti.

Skúsenosti z Ameriky mi veľmi pomohli, videl som, ako to beží na najvyššej úrovni. Nikdy nevyhráte ničím iným len systémom, dodržiavaním pravidiel, taktikou. Preto potrebujete

hráčov, ktorí to budú „brat“, ktorí budú pokorní a budú chcieť na sebe pracovať. Samozrejme, máme tam aj osobnosti, ale vsadili sme na charakter. Ten rozhoduje o úspechu či neúspechu tímu. Iná cesta v dnešnej dobe nie je.

Kde ste pracovali počas vášho amerického pobytu?

Trénoval som v hokejovej akadémii Petra Klímu, v nej bolo niekoľko tímov. Chodil som na tréningy Red Wings, dostal som sa k americkej U17, U18, videl som, ako to tam funguje, aký majú hráči režim, ako trénujú, ako pracujú v posilňovni, na suchu, na ľade a samozrejme, videl som tréningy a zápasy na MS. Prispôbili sme všetko toto aj tomuto tímu.

Iste je okrem netradičného spôsobu výberu veľa netradičného aj pri samotnej práci s hráčmi.

Jednoznačne. S nami tu pracuje mentálny tréner a je to vidieť. Americkej U17 či U18 príde porozprávať svoje skúsenosti napríklad vojak z vojny, hovorí im, ako sa museli spoliehať jeden na druhého, príde policajt a hovorí im, aké má skúsenosti s mladými a drogami, všetko sa to dostáva týmto hráčom do uší. U nás sa takéto niečo príliš nenosí, veľa ľudí aj z odborného sveta sa na tom smeje, ale práve v tejto oblasti prípravy hráčov nám svet uniká.

Ste hokejový svetobežník a práve teraz môžete aplikovať svoje v zahraničnej praxi „odpozerané“ skúsenosti aj u nás. Je to iste obrovská výzva.

Ja som pracoval na stážach aj vo Fínsku, Švédsku či Rusku a nazbieral som veľmi veľa skúsenosti. Snažím sa vybrať zo všetkých škôl to najlepšie. Teraz som dostal šancu pracovať s českými a slovenskými hráčmi a snažím sa z tých škôl, z práce s mužstvom, hráčmi, psychológiou, psychickej prípravy vybrať to najlepšie. Pomáha mi aj kondičný tréner Jaro Ďulina, mentálny tréner Radek Šefčík, moji asistenti. Pripravili sme pre hráčov program, chodia na angličtinu, začnú na ruštinu a vychovávame z nich aj ako sa hovorí „človeka“. Pracujeme s hráčmi skutočne po všetkých stránkach.

Máte hráčov pod drobnohľadom vlastne 24 hodín. Nie je to zaťažujúce nielen pre vás, ale aj pre samotný tím?

U nás sa odtrénuje hodina na ľade, urobí sa nejakých dvadsať minút na suchu. Ja mám výhodu proti iným trénerom, že som s hráčmi 24 hodín. Je to obeť odo mňa, pre hráčov je to tiež, samozrejme, ťažké. Ale sme spolu už tri mesiace a nemali sme ešte žiadnu „ponorku“. Môžeme spolu pracovať skutočne 24 hodín, hovoríte s nimi individuálne, vidíte, ako sa chovajú, ako sa stravujú, máte to všetko pod kontrolou. Vidíte, ako sú ubytovaní, akí sú to ľudia a myslím, že sa nám to pozitívne vracia. Hráči, ktorí sa dostali do tohto projektu, sú lepší hráči, päť–šesť z nich už má ponuky z ruských klubov, päť hráčov máme v českých a slovenských reprezentáciách. Myslím, že je to pre nás, pre celú organizáciu výborná vizitka.

Na konci júla ste vstupovali s Tatranskými Vlkami do neznámych vôd. Ako hodnotíte tento svoj krok do nového projektu s odstupom troch mesiacov?

Projekt má jednoznačnú budúcnosť, má zmysel pre hráčov. Som veľmi rád, že v tejto organizácii môžem pracovať. Pre mňa je to obrovská skúsenosť. Ja som si myslel, že Amerika pre mňa bude veľká skúsenosť, ale to, čo som zažil tu a v Rusku, ako sa tento tím formoval, ako sme začínali doslova z ničoho, to všetko ma skutočne veľmi posunulo dopredu ako trénera a ja som rád, že sa toto všetko stalo, že som to mohol prežiť. Ako tréner i ako človek som niekde úplne inde, ako som bol 25. júla, keď som pricestoval na kemp.

Zdroj: webhokej24.sk

